

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre 12 kor.
 Fél évre 6 kor.
 Negyedévre 3 kor.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Nyílt tér sora 40 fillér.

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KOZLÖNYE

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség
 és
Kiadóhivatal:
Földes Ede
 Könyvkereskedése
 Főter 38. szám alatt.
 hova úgy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Kéziratok nem adóznak vissza

Előfizetési felhívás a „Közérdek” XX. évfolyamára.

A XX. század első évével lapunk fennállásának huszadik évét érte el. Mostoha viszonyok között, de erős akarattal, nem laukadó munkakedvvel s a reánk váró feladatok teljesítésére szilárd kötelességérzettel vezettük lapunkat szabadelvű irányban, forró nemzeti érzülettel. Békés egyetértés és összetartás volt jelszavunk, de ahol a közérdek, s egyedül csak a közérdek nemes vége kívánta, nem állottunk félre a harcztól, a nyílt, egyenes küzdelemtől. Vármegyénk szellemi és anyagi jólétének kérdései, társadalmi és politikai helyzetünk, városaink és községeink fejlesztésére célzó törekvések lapunk hasábjain az egyéni érdektől ment pártolásra találtak. Ez elveket tartjuk szem előtt jövőre is, kérve közönségünk meleg, szíves támogatását. Munkatársainkat a közélet derék harcossai és buzgó munkásai sorából nyertük, főmunkatársunk pedig dr. Ebergényi Sándor lesz jövőre is. Az előfizetési feltételek a régiék maradnak.

Dr. Magyarai Károly, Török Bertalan,
 a „Közérdek” szerkesztői.

Lukács Béla
 1847—1901.

(B.) Riasztó hír döbentette meg szívünket e hó 8-án. A kolozsvári „Ujság” éjjeli távirata vármegyénk egyik legkiválóbb szülöttének, hazánk egyik legagilisabb államférfiának: Lukács Béla volt kereskedelemügyi miniszternek, a párisi világkiállításon Magyarország kormánybiztosának szerencsétlen halálát jelenté. Ő, aki csodálatos módon kisdéd korában megmenekült az irtalmat nem ismerő kannibálok véres kezei közül, aki egyedül hatalmas talentuma és bámulatos munkássága erejével országunk jelesének első sorába küzdötte fel magát, akinek dicsőség, hatalom és elismerés jutott osztályrészebe, akit mindezekhez a sors boldog, édes családi élettel áldott meg: azt a Duna jeges hullámaiból halálra váltan emelték ki.

Igaz, beteg volt, idegei meg lettek támadva, enyhülést a Pomáz melletti margitszigeti vízgyógyintézetben keresett. A végtelen gondos munkásság tönkre tette egészségét éppen akkor, midőn az egész világ elismerése között élvezhette volna a magyar nemzet nevében hatalmas tevékenysége méltó bérét. De súlyos betegsége már javulásnak indult, a karácsony s az újév ünnepe és családja gyöngéd gondossága mintha enyhülést hozott volna számára, s íme egy aljas gyanúsítás, melyet egy folyóiratban dobtak a világ elé, mely azonban nem találhatott hitelt, az ő megtámadott idegeinek elég volt arra, hogy a végtelenségig elkiserítse. Szomorú és igazságtalan sors. Fájdalmas veszteség nekünk, kiknek nagy férfait a kaján irigység vagy halálra üldözi, vagy felretaszítja a munkás tevékenység útjáról, hogy helyet szorítson törpe epigonoknak.

Amíg ép, erős egészséges valaki, igazsága tudatában könnyen ártalmatlanná teheti ellenségeit s azoknak — sokszor erkölcsileg is nyomoruságos — eszközeit. Nagy szolgálatai, fényes tehetsége, igaz hazaszeretete a népszerűség hatalmas paizsával oltalmazzák a támadások ellen. Föl sem veszi a mérges gunyt, az aljas gyanúsítást, csak nagy cseljait nézi. Így volt Lukács Belával is. Mint író, mint államgazdaságunk legalaposabb ismerője, mint a nagy Baross Gábor buzgó munkatársa s a magyar államvasutak új életének fő vezetője, mint államtitkár és miniszter, mint világkiállítási kormánybiztos leküzdött minden akadályt s diadalra vitte eszméit legfőbb, legszentebb eszményének: a magyar haza anyagi és szellemi fejlődése érdekében.

Nagy munkássága közepette azonban soha sem feladta a szülőföldjéről egy pillanatra sem. Zalathán, a csörgedező patak partján van az ő békés, csöndes, idylli családi fészke. Föl a hegyoldalra teremtett parkot. Itt szeretett pihenni, és itt szötte nagy terveinek szép gondolatait, melyekből sokat vármegyénk javára valósított meg. A gyulafehérvár-topánfalvi ut állami kezelésbe vétele, a gyulafehérvár-zalatháni vasút létesítése, Zalathának újáteremtése, a kőfaragó- és kőcsiszoló-iskola és állami iskola mind az ő érdeklődést tanúsítják. És ha közbe nem jön e borzasztó megsemmisítő földi életének: meg mily sokat tett volna értünk! Bizonyára nem fogja pótolni őt senki minékünk.

Áldott legyen emlékezte!

Lukács Béla életrajza.

Lukács Béla a közpálya sokféle ágában szolgált hazáját. Volt hírlapíró, miniszteri tisztviselő, képviselő, vasúti igazgató, miniszter, kormánybiztos, és minden teren becsülettel működött, sikerrel szolgált, amit a megfizetésnek, amelyben része volt, hosszú sora bizonyít.

Zalathán született 1847-ben. A fölkelő oláhok fölgujtották szülővárosát, ahonnan riadtan menekült a lakosság Gyulafehérvár fele. Az oláhok üldözték a menekülőket és akit utóérttek, fölkoncolták. Lukács Belának apja, anyja és öt testvére vészelt el akkor s ő maga is vérző sebbel a fején, ott feküdt a halottak között, ahonnan dajkája, egy hűséges oláh asszony mentette ki. Középkorait Gyulafehérvárról végezte. Okos, eleven eszű fiú volt, akit pajtasai szerettek, tanárai pedig büszkék voltak rá. A gimnáziumból a budapesti egyetemre került, ahol 1869-ben fejezte be tanulmányait. Ekkor kezdett el irogatni és nemsokára teljesen az irodalomra adta magát. Szepirodalmi művekkel kezdte meg irodalmi működését, amely később a politika terére vitte. A Hazánk című politikai lapnak, amelyet az akkori balközép mérsékeltbb elemei alapítottak, lett munkatársa s amikor ez a lap megszűnt, a Hon szerkesztésébe lépett, ahol különösen katonai ügyekkel foglalkozott. Később az állami számvevőszeknél, majd a pénzügyminiszteriumban vállalt szolgálatot és ekkor pénzügyi tanulmányokkal foglalkozott. Hogy milyen alaposan dolgozott, bizonyítja első nagyobb szakmunkája, „Az 1848—9-iki pénzügy”, amelyben azt bizonyította, hogy a szabadságharc korszakának vezető férfiai nemcsak a harczernek voltak hősei, nemcsak a közjogi politikának voltak kiváló bajnokai, hanem a pénzügy terén is nagy tehetségükkel jeleset alkottak. E komoly munkálkodása csakhamar ráirányította följebbvalói figyelmét. Kerkápoly pénzügyminiszter fontosabb munkákat bízott rá, nevezetesebb ügyek tárgyalásakor magával vitte Bécsbe és többször fontos előterjesztésekkel bízta meg. 1872-ben nőül vette az állami számvevőszek elnökének, Gajzágó Salamonnak leányát és akkor kilépett a pénzügyminiszteriumból és hosszabb külföldi utra indult. Amikor visszatért, a szamosújvári kerület képviselőjévé választotta.

A parlamentben pénzügyi ismereteit érvényesítette. 1874-ben tagja volt a Ghyczy-fele adóügyi bizottságnak, később előadója lett a pénzügyi bizottságnak; okos be-

TÁRCZA.

Carmen saeculare.

Szilveszter éjszakáján az egész világon harangzó kondult végig. Bus, szomorú hangot hallatott, mert temetésre szólt. Sötét éjjel pontban tizenkét órakor ment végbe a XIX-ik század temetése.

A már régóta vénülő század elete végképp betelt. Azoknak, kik a most letűnt évvel már az új század mellett kardoskodtak, — nincs okuk a türelmetlenkedésre. Ujev napjával valóban a huszadik század ifju Mercuriusa hozta a beköszöntőt. S azok, kik a letűnt évet még a tizenkilencedik századnak adományozták, e haldokló század életét csak percekkel késleltették. A percek elmúltak s most mindnyájan egy koporsó előtt állunk, mely körül fölhangzik a circum dererunt me... A leszögelt koporsóra pedig föl van írva: XIX-ik század. Hideg kriptába tesszük a koporsót, a többi század mellé, s az idők árja lassanként ezt is fakóvá teszi, dohos levegővel veszi körül.

Egy saeculum halt meg. Száz év, mely hősies küzdelmekkel kezdődött, a legszebb lobogó alatt. Hosszu idők óta lenyűgözve tartott eszmék életrekelése, a forrongó emberiség epikus küzdelme: ez a XIX-ik század nyitánya. Csatazaj, agyútüreje, százezrek kiontott vére árán születik meg a század társadalmi rendje. S mikor ez megvolt, megkezdődik a lassu, fáradságos munka, mely az egész századon keresztül hatványozódva növekszik. Laboratóriumokban tudós fők kísérleteznek, hogy különféle gépeket hozzanak létre. Nagy, izléstelen épületmonstrumokat emelnek, melyek „gyár” nevet

kapnak, s minden fajta gép zakatolása hallatszik ki belőlük. Megváltozik a nagyvárosok képe. Hatalmas gyárkémenyek meredeznek az égnek, melyek állandóan fojtó füsttel árasztják el a várost. De az emberek szinte elkabulva, folyton az újabbat szemjuhozzák s tovább építik a gyárakat.

A gép, ez lesz a század génusza. Minden fajta alakját csodálatos gyorsasággal tökéletesítik. Százezrek, a nagytömegek számára dolgozik a gép. Percek alatt anyai munkát végez, mint a két, kezével dolgozó munkás hosszú napok alatt.

Az emberi kutató elme dicsősége ez. De a gép áldozat árán emelkedett ilyen magasra. Az emberi kéz pietással készített munkája: ez volt az áldozat.

Meghalással fenyegette a gyár az iparművészetet. A század dereka felé különösen Angliában ezer számrá késültek az izléstelen, lelketlen, művészi érték nélkül való munkák. Ugy látszott, hogy a ködös Albionból kihál minden olyan munka, mely a művészet jegyében született. S ki is halt volna, ha nem jön egy proféta, kit a művészetért való rajongás és nemzetéért való szeretet nagy dolgokra nem serkent.

Mindenképpen nagy, hatalmas munka volt az, amit ő végzett. Az ő munkálkodásának, agilis tevékenységének eredménye: az erősen ki forrott, jellegzetes alapon nyugvó angol művészet s az az eredeti, a szó legnemesebb értelmében vett modern műpar, mely minden nemzetnél megtartotta már a maga diadalmas processzióját.

John Ruskin volt ez a profétaelkü ember. Nem túzással nevezik őt az egész mai művészet keresztapjának.

A gyár, a gép ellen szállott ő harciba. Annnyira szerette a természetet, hogy nem sajnált volna lerombolni minden vasutat, mely a szabad természetben, a mezőkön keresztül rohan s a maga dübörgésével, fojtó füstjével megszentetlenníti a táj szépségét, a szűzes természet harmonikus csendjét.

Lehet, hogy az ő társadalomreformáló eszméi közt nem egy volt utopia. De hisz a nagy profétáknak éppen ez a jellemző sajátosságuk. Mert a szent tüzzel, lelkesedéssel, hatalmas erővel hirdett nagy eszmék az embertömegek előtt utopiáknak látszanak, de idők folyamán megvalósul belőlük valami. Ezzel a valamivel megelégszenek az emberek. A proféta persze nem. Mostoha testvérei voltak egymásnak Angolországban: a művészet és ipar. Ruskin szavára azonban újra szoros barátságot kötöttek.

A művészet hitvallását hirdette Ruskin. Minden fajta formában prédikálta: a művészet minden embernek szükséges lelki tápláléka, mert nemes gyönyörökkel tölt el, megvigasztal s valóra váltja azt a biblikus tételt, — hogy: szeresd felebarátodat!

Ez történt nagyjában a ködös Albionban. S ennek révén kap a XIX-ik század művészetének történetében diszes, előkelő helyet.

S a többi nemzet? Ezek is erősen melleje sorakoznak. Európának a La Manche csatornán innen eső részén is nagy dolgok történtek. Franciaák, belgák, németek vezető szerepet visznek a XIX-ik század műtörténetében. Hosszu volna elmondani történetüket.

Hát mi magyarok? Nekünk sok-sok század óta ez az elmúlt század jelenti a legfontosabbat történetünk-

szédei, előadói jelentései alaposágukkal mindig érdeklődést keltettek. Az újságíró-vér ekkor is dolgozott benne. Parlamenti elfoglaltsága nem akadályozta meg abban, hogy a *Közvélemény* című politikai napilapot szerkesztesse. Hírlapírói működése mellett több jeles szakmunkát is írt, minő: *Ausztria és Magyarország pénzügyi és adórendszere*; 1879-ben megjelent *Horvát-Szlavónországgal fennálló pénzügyi viszonyunk* című munkája, a melyet gyors egymásutánban követtek ezek a munkái: *A posta- és táviró-intézmény tíz évi fejlődése*. Az osztrák-magyar bank és Románia államháztartása. E tudományos munkálkodása elismerésül az Akadémia statisztikai és nemzetgazdasági bizottságának tagjává választotta. A nyugati államok pénzügyi rendszereiről nagy fáradsággal kitűnő munkákat írt. 1884-ben az Akadémia könyvkiadó-vállalatában két megjutalmazott műve jelent meg: *Államháztartás és adózás Angliában és Államháztartás és adózás Franciaországban*.

Amikor a magyar államvasutakat újjászervezték, az új államvasuti igazgatóság elnökének Lukács Bélát nevezték ki. Baross Gábor ebből az állásból hívta őt meg a közmunka- és közlekedésügyi miniszterium államtitkárává, amikor pedig Baross Gábor meghalt, 1892-ben Lukács Béla lett kereskedelmi miniszter. Baross Gábor alkotásait fenn tartotta, rendezte és kötelességtudó, munkabíró, jeles szakember volt. Tárcaját egészen 1895-ig viselte, amikor a Wekerle-kabinet, amelynek elveit és rendszerét szilárdan fenn tartotta, lemondott. Ekkor ő is letette tárcaját és ez alkalommal a király a belső titkos tanácsosi méltóságot adományozta neki. Ekkor Maros-Vásárhely város I. kerületét képviselte és a közlekedési bizottságnak elnöke és a főirati bizottság tagja volt.

A millennium alkalmából megkapta az első osztályú vaskoronarendet és kormánybiztossá nevezték ki az 1900. évi párisi kiállítás magyar osztályának a rendezésére és 1899 május 16-án az országgyűlési szabadalvú pártkör egyik alelnökévé választotta. Mennyit dolgozott legutolsó állásában, mint kormánybiztos, tudjuk jól mindannyian. Ezt a nagy felelősséggel járó megbízást, mert hisz Magyarország tekintélyéről volt szó a külföldön, a szervezés, a rendezés munkáját nagy sikerrel végezte el, és a kitüntetés, amely Magyarországot Párisban érte, nagy részben a magyar királyi kormánybiztos szakadatlan, pihenést nem ismerő munkásságának érdeme. A munka, a sok zajjal járó nagy vesződség nagyon megviselte Lukács Béla szervezetét. Betegen el kellett hagynia a francia metropolist, mielőtt a kiállítást bezárták. Miklós Ödön, a helyettes kormánybiztos vette át tőle az ügyek intézését, amelyet hogy Lukács Béla milyen eredménnyel végzett, ékesen bizonyította Picquart-nak, a kiállítás igazgatójának Hegedűs miniszterhez intézett ama levele, amelyben tudomásul vette a magyar kormánybiztosságban történt személyváltozást.

Hasznos munkássága sok dísz, méltóságot szerzett meg a számára. Diszpolgára volt Marosvásárhely, Gyula-

fehérvár, Erzsébetváros városoknak és Tiszaföldvár községnek; tiszteletbeli tagja az Otthon írók és hírlapírók körének, az Országos magyar iparegyesületnek. Birta az I. osztályú vaskorona-rendet az orosz császári fehérsas-rendet, a francia bécsület-rend nagy keresztjét és a szerb királyi Takova-rend nagykeresztjét. Tagja volt az erdélyi római katolikus státus-gyűlésnek; törvényhatósági bizottsági tagja előbb Hunyadmegyének, később Budapest fővárosnak és Alsó-fehérmegyének.

Lukács Béla családos ember volt. Feleségét, Gajzágó Fatimet imádagis szerette. Nagyon boldogan éltek. Egyetlen fiók, Simon, most tizenöt éves s a Tereziánium kitűnő növendéke. Két leánya is van, az egyik tizenegy, a másik öt éves: Paula és Tereska. Családjá most Budapesten van s a Disztér 4-ik száma alatt lakik, ugyanott, ahol régebben Jenő királyi herceg szállása volt. Fiat karácsonyra hazahozatta a Teréziánumból s az ünnepeket ő is családja körében töltötte. Vasárnap utazott el a fiú s hűfőn öngyilkossá lett apja.

Kormánybiztosi működése.

Párisba még tavaly februárban ment ki és munkálatlan szorgalommal dolgozott. Kora reggeltől késő estig künn volt a területen a munkások közt és mindenben maga rendelkezett Fittler Kamill műszaki igazgatóval. A kitartó munka rendkívül megviselte Lukács Bélát.

Leiki nyugalmát azonban nagyon felzavarta egy hírlapi cikk amely a nyáron a Nemzetgazdasági Szemlében jelent meg. A cikk megtámadta a kormánybiztosság működését és több előkelő tisztviselő személyét meggyanúsította. Körülbelül ekkor jött egy nevtelen följelentés a kereskedelmi miniszteriumba, amely majdnem ugyanezt a meggyanúsítást tartalmazta. A vizsgálatot egy fobb rangú miniszteri tisztviselő vezette s ámbár Lukács Béla ügykezelésének tisztasága minden kétség-fölülnek bizonyult. Lukács Béla megrendülve látta a személye iránt való bizalmat és a vizsgálat befejezése után hirtelen visszajött Párisból, s több akta nem írt alá. Testben-lelékben megtört, úgy, hogy alig lehetett raismerni az erős, energikus emberre. Családjának panaszkodott és kérte feleségét, hogy vigyék valahova pihenni, mert nem akar embereket látni, érzi, hogy lelke fáradt, beteg és pihennie kell.

Félreértések a politikában.

(P. C.) Mindig kellemetlen, de sokszor végzetes is lehet, ha a politikában félreértések merülnek föl. Az a nézet uralkodik, hogy a politikában a jóhiszeműség nem veszik az emberek oly szigorúan, mint a magán életben, és ezért keresik olyan esetekben, midőn valamely politikai tény, vagy nyilatkozata az óhajtottnál más hatást ért el, a rosszhiszeműséget még akkor is, midőn az illető a helyreigazítás végett a legmesszebbmenő nyilatkozatokat teszi. Csak így érthető, hogy egy röpké mondát, melyet a szabadalvú párt szóloka. Falk Miksa dr. a miniszterelnöknél történt újví üdvözlés alkalmával beszédében odavetett, oly sok port

kavart föl, és a diszkusszió még most is tart, dacára annak, hogy Falk ismételtén kijelentette, hogy egyáltalán eszeágában sem volt a nemzeti párt tagjait, vagy a disszidenseket megbántani. Az a mondása, hogy a szabadalvú pártban mi sem változott, csak a tagok száma szaporodott, talán nem kellett volna oly nagy visszatetszést, ha azzal nem formulázott volna újból oly érdesen az az egyetlen ellentét, melyet a szabadalvú párt régi és új tagjai közt egyáltalán észrevenni lehetett. Hisz érthető, ha a régi gárda azt obajtja, hogy higyük, miként azelőtt sem ért kevesebbet, mint most; de az is ugyancsak érthető, hogy a párt új tagjai Széll kormányzatát másnak tartják, mint az előbbieket, miután csak ez a különbség igazolja azt, hogy azelőtt ellenek voltak, most pedig a kormányt támogatják.

Akik Falk Miksa békészerető egyéniséget és politikai multját ismerik, azok rosszhiszeműséget teljesen kizárnak tarthatják. Tudtuk, és ebben nem csalatkozunk, hogy a párt a maga összességében a világ semmi kincséért sem cserélné föl mostani szerkezetét a Széll Kálmán kormányra lépése előttivel, és hogy Falknak semmiképpen sem lehetett szándéka vizsályt kelteni, és már azért sem, mert eseményekről, melyek elkezdődnek gurulni, soha sem lehet tudni, hogy fognak alakulni; de meg azért sem, mert mindenki tudja, hogy Széll Kálmán nem az a férfiú, a ki csak úgy incidentaliter szétrombolni engedí művet. A válasz, melyet Széll miniszterelnök a hozzá intézett beszédre pontról-pontra adott, nem is engedí a legcsekélyebb kételyt sem fennforogni, és a zajos, szíves tetszés, melylyel válasza találkozott, kétségtelenné teszi, hogy az egész párt minden részében egynek érzi magát vezérével, Széll Kálmánnal.

A kellemetlen esetet különben nemsokára eligazítják. A szabadalvú párt oly nagy feladatok előtt áll, melyek a magyar állam és az egész monarchia érdekeit illetik, hogy azok legyőzéséhez egész erejére szükség lesz. Az ország Széll Kálmán kipróbált vezetése alatt teljes bizalommal van a szabadalvú párt iránt, nem szabad tehát, hogy félreértések vagy érzékenységek által erejében valahogy kárt szenvedjen. Ennek komoly tudatában vannak a mérvadó személyek is, és ez elég kezeség a jövőre.

Gazdasági előadás Sárdon és Maros-Ujvárt.

— Saját tudósítónktól. —

Sárd, 1901. január 7.

Folyó hó 6-án tartotta az Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület nyolczadik nepies téli gazdasági előadását községünkben. Előadó Dezső Miklós szőlő- és borászati felügyelő. A filloxera által elpusztított szőlőterületek mikénti felújításáról tartott nepies, szabad előadást. Előadásában kifejtette az ojtvány-kultúra alkalmazásáról a helyes ültetés előnyeit, továbbá a meredekebb helyeken való egyszerű terraszírozásnak

ben. Nagy pietással kell viseltetnünk iránta, mert ebben ment végbe szinte a második honfoglalásunk. Hogy jogos lételet kivívta a nemzet, azóta óriási tempóban halad s mindenképpen iparkodik a művelt nyugati államok mellé sorakozni. Egy pár évtized alatt amerikai gyorsasággal formálódott át ez az ország. S hogy elment Párisba vendégszerepeini, ott minden téren igaz sikert vívott ki.

Igaz, Párisban az arcunk legszebb felét mutattuk. Az egész kulturális fejlődésünk inkább csak külsőségekben nyilatkozik. A gazdasági gépezetben épp úgy, mint a társadalomban, vannak hibák, melyek a gyors, hirtelen menetű fejlődés eredményei. De ha volt ok, mi ezeket a hibákat létrehozta, kell hogy legyen ok is, mely megszüntesse. Ez a reperálás a XX-ik század földadata.

S még egyet várunk a XX-ik századból. Ez pedig: a nemzeti művészet!

Eddig is voltak a magyar művészetnek olyan alakjai, kik a maguk temperamentumjukat, magyaros egyéniségüket rányomták alkotásaikra. A magyar piktúra történetében legszebb fejezet: Munkácsy. Benne épp oly teljes formában megnyilatkoztak a magyar nép faji tulajdonsága, mint a költők közt Petőfiben.

Munkácsy a legnagyobb s legigazabb magyar festőművész. De mikor magyar művészetéről, beszélünk akkor nem egy nagy embernek, egy geniének művészetét értjük alatta, mely minden ízében magyar, hanem a magyar művészetek összességének művészetét.

Nos, ez a nemzeti művészet még nem született meg nálunk. De azt mondhatjuk: művészetünk helyes uton jár arra, hogy magyarrá formálódjék.

Idegen iskolát jártak eddig jóformán művészeink. Hogy külföldön idegen csuhát öltöttek magukra, arról

sokszor jómaguk sem tehetnek. Szinte önkénytelenül beléjük lopódzik az idegen hatás. A tanítvány legtöbbször tisztelettel, sőt rajongással tekint mesterére s még hibáját is követi. Művészetben is az erősebb elnyomja a gyöngébbet.

Legtöbb művésznünk azonban itthon is csak abban a csuhában járt, mit idegen náczió nál jártában öltött magára. Nem tudta, vagy nem akarta levetni. Így jöttek létre azután olyan képek, melyek a magyar nép életéből vett jeleneteket ábrázoltak, de a festék müncheni vagy düsseldorfi modorban volt fölkrakva, a kompozíció, az alakok beállítás, színe, rajz stb mind az idegen receptje: is követtek.

Szó sincs róla, ma is meglátszik még művészetünkön bizonyos kozmopolita vonás, de emitt is, amott is fölcillan valami, ami kedvező auspicium.

Ebből az auspiciumból kivehetjük, hogy nem fantazmagoria a nemzeti művészetben való erős hitünk. A törekvés megvan művészeinkben s utóbb az építészeket is kezdi áthatni ez az íge, melyről már látjuk, hogy nem pusztában kiált.

Nehéz küzdelmeken ment keresztül a magyar művészet, míg idűig fejlődött. Története szinte egy egész regény, melyben bőven akad tragikus fejezet. Lassan, lépésről-lépésre kellett meghódítani a publikumot s ezek a tragikus fejezetek eközben jöttek létre.

Most, hogy beindulunk az új századba, a mult hibáit ne bolygassuk elő, mert hisz bajos dolog eldönteni azt is, hogy ezekért a hibákért kit terhel a felelősség! Azért tehát nyugodjunk bele a multba s ehelyett: minden igyekezetünkkel és munkaerőnkkel legyünk rajta, hogy a magyar művészetnek jobb jövője legyen, mint amilyen multja volt a most letűnt században. S vigyázzunk, hogy a huszadik századbeli magyar művészet

történetét ne kezdjük egy szomorú fejezettel, melynek címe volna: művészproletariatus. Pedig ez a cím már most kísért. Közmondás tartja: jobb felni, mint megijedni. Ám feljünk mi is ettől a kísértéstől, de egyszerűsmind fogjunk hozzá még idejében, hogy azok az okok megszűnjenek s az árnyekvilágba költözzenek, melyek a művész-proletárságot létrehozzák és szinte mestersegesen fejlesztik. Miazmája ez a magyar művészetnek s ezért olyan gyógyszer kell alkalmazni, mely ezt a miazmát kipusztítja. Ki-ki a maga körében töle telhetőleg hasson oda, hogy ez a kóros baj megszűnjék. Az intéző köröknek pedig egyáltalában nincs késlekedni való idejük.

Hogy a magyar művészet jövője milyen lesz, azt nem tudjuk. Sphinx áll előttünk, mely kérdéseinkre nem ad választ, csak hallgat s misztikusan tekint ránk. . . De a munka, az erőteljesen hangzó pörlyűtés elrebbenti a bizonytalanság szellemét. Azért tehát: kezet kézbe művész uraim s aczelos izmokkal neki az új század munkájának! Mert nincs szebb, mint a kultúra fölavatott munkása lenni. Mindenféle művész, akár költő, akár piktör vagy muzsikuss stb., prédikálja a művészet evangéliumát.

Finita la comédia. A XIX-ik század színjátéka véget ért. Reményekkel telve indulunk a XX-ik századba és sok nagy eszme megvalósulását várjuk tőle. Vajon milyen lesz ez az új század? Olyan nagy, vagy tán nagyobb, mint a most letűnt tizenkilencedik? Mert ennek a századnak, melyet most temetünk, megvoltak bár a maga nagy bűnei, de azt az egyet semmiképp sem lehet rámondani, hogy: epigon.

(Műcsarnok.)

Dömötör István.

sükségességét. Majd több gyakorlati példával ismertette az ojtvány-kultúra fontosságát, és buzdította közönségünket, hogy a pusztulás alatt levő területek beültetését mielőbb megtegyék. Az előadás jelen volt mintegy 35—40 főből álló kisebb gazdaközönség nevében az előadónak Vadady Gergely sárli birtokos mondott köszönetet tanulságos és gyakorlati előadásért. A gazdasági egyesület eme előadás alkalmával ingyenesen 50 db. gazdasági irányú füzetet osztott ki a jelenvolt hallgatóság között. (**)

Maros-Ujvár, 1901. jan. 7.

Az évenként megtartani szokott gazdasági előadások keretében a kilenczedik előadást a mai napon tartotta nagyközönségünkben vármegyei gazdasági egyesületünk. Sajnosan kell konstatálnunk, hogy közönségünkben az előadás iránt csekélyebb érdeklődés mutatkozott az idén, mint a megelőző években, midőn az intelligensebb bányászok közül is sok hallgató volt, míg az idén eme hallgatóságunk teljesen hiányzott. Hogy a vidékről kevesen jöhettek be, azt értjük, mivel a zivataros, havas idő bizony sokakat visszatartott, de hogy Maros-Ujvárról — érte a községet — bizony alig verődött össze 20—25 hallgató, az már nagy részvétlenségre vall.

Az előadás az egyesület képviseletében Br. Bánffy Kázmér elnököt; előadó: Székelyhidy Viktor gazd. egy. titkár, a kisebb gazdaságok berendezéséről tartott népies előadást. Emellett előadást élvezettel hallgattuk és kívánjuk, hogy jövőre nagyobb gazdaközönség hallgassa azt meg. A gazdasági egyesület a jelen volt kisebb gazdaknak 40 db. gazdasági füzetet ingyenesen osztott ki. (*)

Vegyes hírek.

— **Lapunk t. olvasóit tisztelettel kérjük, hogy előfizetéseiket, valamint a hátralékokat a kiadóhivatalhoz sürgősen beküldeni sziveskedjenek.**

— **Január 8.** Nagy-Enyed város hazafias polgársága — dr. Varró László polgármesterrel élén — ez évben is kegyelettel adózott az 1849-ben e napon legyilkolt városi polgárok emlékének. Estve kivilágították a várfal oldalában levő sírhelyet, melynél Váró Zoltán VI. g. o. tanuló tartott szép, lendületes emlékbeszédet. A tüzoltó zenekar gyászadalokat és a Hymnust játszott, mely utóbbit a nagyszámu közönség is énekelte. Reggel az ev. ref. templomban gyász-istenisztelet volt.

— **Alsófehér vármegye közigazgatási bizottsága** e hó 9-én első ízben tartotta havi rendes ülését az új vármegyei házban Zeyk Dániel főispán elnöke alatt, melyen a választott bizottsági tagok közül jelen voltak Batta Bertalan, gr. Bethlen Sándor, Miksa Elek, Szalánczy Lőrincz, Török Bertalan és Zeyk Kálmán. Elnöklő főispán melegen üdvözölte a bizottságot az új otthonban melyre Miksa Elek válaszolt, megköszönve az üdvözlést és sikeres működést kívánva továbbra is a bizottságnak.

— **Kényszer szünidő.** A Bethlen-kollégiumba járó tanulók karácsonyi szünidejét a kollégium előjárósága, tekintettel a városban még mindig uralgó tömeges fertőző betegségre, folyó év január 21-ig hosszabbította meg. A városi más iskolákban is meghosszabbították a szünidő január 17-ig. Ezen intézkedést az e nemű kérdésekben első sorban hivatott városi orvosi kar véleménye alapján tették az illetékes hatóságok.

— **Örömhír.** A nagyenyedi sportegylet korcsolyapályája e hó 10-én, csütörtökön megnyílik. Ennél várva-várta és kellemesebb hírrel alig kedveskedhetnénk a jég sport nagyszámu híveinek!

— **Szigeti Benedek Gyula,** ifjú vérű és fáradhatatlan tetterejű vívómesterünk, új eszmét vet föl és nagy dologra vállalkozik. Közé teszi általunk, hogy hajlandó hölgyeket a vítor-vivásban oktatni. Tudjuk azt, hogy ez forradalmi eszme, hogy sokan fejet csóválnak az idea hallatára, különösen azok, kik a nőket csak a háztartás terhes gondjai közt vagy fáradva kávé mellett fecsegeve szeretik látni. Azt is tudjuk, hogy a nőnek sokkal erősebb, hathatósabb és kegyetlenebb védő és támadó fegyverei vannak adva a természettől, mint hogy még vivő-művészetre is szüksége volna... De eltagadhatatlan tény egyfelől, hogy télen át a nők mozgása, különösen korcsolyapályánk gyöngéi miatt, meglehetősen csekély. Másfelől bizonyos az is, hogy a vivás az, mely a testmozgás eleganciáját leginkább kifejleszti, a szemet és kart leginkább biztossá tudja tenni. Mi szívünkben örövendünk a kitünő maestro vállalkozásának; s bár a kezdet nehézségeit ismerjük, melegen ajánljuk a tervet hölgyközönségünk figyelmébe. A vivőleckéje ideje délelőtt 11—12 órában lehetne. Leckédij havi 10 korona; ha azonban tizen jelentkeznek, fejenként 6 korona. Kérjük a jelentkezőket, forduljanak további érdeklődésükkel a vívómesterhez.

— **Gazdasági előadás Csombordon.** A legközelebbi gazdasági előadás január 13-án vasárnap Csombordon fog megtartani. I. előadó: d. e. 10—11-ig dr. Ebergényi Sándor főispáni titkár. Tárty: A mesterséges borok készítésének és azok forgalomban hozatalának tilalmazásáról szóló 1893. évi XXIII. t. cz. magyarázata. II. előadó: d. e. 11—12-ig Gálffy János. Tárty: Szőlőink felújításáról. Felhívjuk a gazdaközönség figyelmét eme tanulságos előadások minél tömegebb látogatására.

— **A balázsfalvi magyar kaszinó** folyó hó 6-án tartotta meg évi rendes közgyűlését Simonffy Alajos főszolgabíró elnöke alatt oly nagy érdeklődés mellett, amilyent fennállása óta egy évben sem lehetett tapasztalni; 56 tagja közül 39 volt jelen és a távol maradtoknak nagyobb része vidéki. A nagy érdeklődést talán azon körülmény szülte, hogy hallomás szerint alakul egy töredék párt, amely nem tudja mit cselekszik, a tisztai kar megválasztásában a maga mellékes érdekeit akarta érvényre juttatni, megfélekedve a magyar kaszinónak létkérdéséről és missziójáról azonban a komolyabb gondolkodásúak akcióján szándékuk hajótörést szenvedett. Igen szépen hangsúlyozta megnyitó beszédében az elnök, hogy a kaszinó több éven át való fennállását az ösvetartó, hazafias és ildomos magatartásnak és azon egyensúlynak köszönheti, amelyet eddig fenn tudott tartani és amelynek jó és rossz között kell hogy létezzen, ha a kaszinót tovább fejleszteni és egzisztenciáját biztosítani akarják, és azon meggyőződésének és reményének adott kifejezést, hogy másképpen eljárni nem lehet, miut ha mindnyájan összetartanak, ha félretesznek minden mellék érdeket, minden mellék tekintetet. Ez alkalommal ejtetett meg a tisztújítás is; megválasztottak: elnöknek Simonffy Alajos főszolgabíró, alelnöknek Biró József postahivatali főnök, pénztárnoknak Cseresznyés Ödön ev. ref. lelkész, jegyzőnek Lovag Fehrentheil Róbert, gazdának dr. Rohonczy Béla járási orvos, könyvtárnoknak Dániel Gusztáv; választmányi tagoknak: Schieszl Károly, Csicszer Sándor, Torony Lajos, dr. Rónai János, Munteán Simon, Gidófalvy Pál, Bedő József és Mendl Henrik.

— **Szegény gyermekek karácsonya Zalathánán.** Zalathnai levelezők írja: Mult év december hó 23-án megható kis ünnepély folyt le tek. Wenetsek Mihály ur háznál. Ugyanis az Ó Kegyelmeisége Lukács Lászlóné magas védnöksége alatt álló és Wenetsek Mihályné ó nagysága elnöksége alatt működő „Jótekyó nőegylet” e napon gyakorolta az irgalmasság cselekedeteit. A helybeli áll. el. isk. szegénysorsu növendékei közül huszonhetet ruhanemével látott el összesen 270 korona értékben. Fialat ez az intézmény s minden évben szaporodik a segélyezendők száma. Első sorban e növekedés Ó kegyelmeisége nagylelkűségének, másodsor Wenetsek Mihályné fáradságát nem ismerő buzgalmanak s nemes szívének köszönhető.

— **Leégett községháza.** Tövisen e hó 8 ára virradólag leégett a jegyző lakását is magában foglaló községháza. Az irományok, naplók, főkönyvek megmenetettek, Krengel Sándor községi jegyző azonban tetemes, mintegy 2000 korona kárf szenvedett. A tűz keletkezésének valószínű oka az, hogy előző napon kiégették a kéményeket s hihetőleg egy akkor kipattan szikra lappangott a padláson. Legyen ez intő példa a kéményégetéseknél, mely művelet a legnagyobb ügyeletet és körültekintést igényli.

— **Magyar tengerhajózás.** Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter legközelebb a képviselőház elé fogja terjeszteni jóváhagyás végett az „Adria” m. k. tengerhajózási részvénytársasággal kötött új szerződést. Az „Adria”, mely az osztrák tengerhajózástól függetlenül bennünket, a fontos kötelezettségek egész sorát vállalta el, melyek közt a járművek szaporítása s ezzel a hajójáratoké is, valamint a fumei hajóépítő telep elősegítése játszik lényeges szerepet. Hegedüs kereskedelemügyi miniszternek sikerült a nevezett társasággal oly megállapodásokra jutni, melyek az államra nem rónak nagyobb terheket, de az iparra és kereskedelemre nagy előnyökkel járnak. Reméljük, — írja a „Pester Correspondenz” — hogy az új szerződés mind a két fél hasznára lesz és hogy az „Adria”-nak módjában lesz, hazafias és áldásos működését mind jobban kiterjeszteni.

C s a r n o k.

Hős Zebegény.

Írta: Andronieus.

(Vége.)

— És uraságod egyuttal a Boszniában járt szerkesztő?

— Nem hiszem, hogy másképp volna, ámbátor már magam sem tudom, mi is voltam. Tudniillik, most a közösöktől a houvédkekhez kerültem, mert ott niucs

szekerész-csapat. Később megházasodtam. Szerencsétlenségemre olyan feleséget kaptam, aki valóságos bolondja a hősöknek, kivált a huszároknak. Holmim közt ráakadt honvédhuszár-korombeli fényképemre. Szekerész-koromban sohasem vettem le magamat. Ném igen büszke lett rá, hogy én huszár voltam. Szekerész-ségemről nem volt erkölcsi bátorságom beszélni. Aztán ráakadt a rozsdás kardomra, meg a hadi érdemre. Ez utóbbira ráfogta, hogy vitezégi érdemjel. Ráhagytam, mert láttam, hogy végtelenül jól esik neki. Higgye el azonban, hogy én sohasem hazudtam magamról hősteteket, pedig az asszony eleget faggatott és kiizott a végből. Végül is ő maga szőtt egész mondakört körém abból, amit a szabadságharczbeli regényes csatáképekben honvédhuszárról összeolvasott. Ezeken neveli gyermekeinket, akik mind szentül hiszik, hogy apjuk igen nagy hős volt. S az a hírem kiterjedt a családból az ismerősökre s ez egész városra, ahova csak öt esztendővel ezelőtt kerültem. Én ez ellen szeretnék tiltakozni, de azzal feldulnám családi életemet s immár általában is nevétségessé tenném magamat. Hát türöm, lehetőleg kerülve az embereket s az alkalmat, hogy csatáim szóba jöhessenek. Pedig mindenki ezek után kíváncsiskodik, míhelyt szóba áll velem. Azt hiszem, ebbe a hamis helyzetbe öszültem és kopaszodtam bele ily korán. S még ez is vesztetre vált. Öreges külsőm keltette a városban azt a buta félreértést, hogy az én híres huszárkodásom a szabadságharczba esett. A muzeum-csináló levéltárnok ennek folytán megkereste a feleségemet, adna valami tőlem való hadi ereklyét a gyűjtemény számára. Az asszony odaadta a huszárkardomat, melyet addig otthon aprófa-hasogatóra használtunk. No, most az ott függ a városi muzeumban s ha nekem álmatlan éjeken eszembe jut, a koromsötétségben is piruló arczomra huzom a takarót.

— Ez bizony czudar helyzet, Zebegény ur. De csodálatos, hogy a kard modern formája nem vezette helyes nyomra az ifju levéltárnokot?

— Ugyan, kérem, ön nem ismeri ezeket a vidéki fiatal urakat? Ezek, míhelyt egyszer megcsapta őket a szó: szabadságharcz, mindjárt nem néznek s nem látnak semmit. Nem is akarnak. Azt hiszik, szentesgőrés volna... S most már az én czudar helyzetemnek csak két tisztességes megoldása lenne: az áthelyezés más városba, vagy a halál.

— Mond valamit, Zebegény ur. Az bizonyos, hogy különösen ha megtetszenek halni, — a mit azonban világért se tessenek megtenni — akkor végleg s minden további megháborgatás veszedelme nélkül elbirtokolná a hősi hírnevet. S higgye el, hogy a világtörténelemnek nem egy hőse, akiről ma öt világrész minden gimnáziumában írásbeli dologzatokat adnak fel, szintén csak ilyformán jutott ahhoz... De már a más városba való áthelyezés aligha lenne ilyen gyökeres megoldás.

— Tessék elhinni, hogy mégis azt szeretném jobban. Nekem az is elég lenne. Ha engem innen a nyugati országhatárról áthelyeznek, például valahova Erdélybe, hát a Zebegény hősi mondakör, meg az a rozsdás kard itt marad. A város minden idők végeig boldog lesz vele, de nem igen adja tovább. Hiszen, a nagy, igazi országra szóló hősökön kívül, minden kis városnak megvan a maga külön képzelt hőse. S bánom is én, hogy ennek a városnak egy Zebegény lesz a külön hőse, ha egyszer én magam Sepsí-Szent-Györgyön számítgatom a harmadosztályu kereseti adót... Ugyan, kérem, ha ismer valami nagy urat fenn a pénzügyminiszteriumban, mozdítsa meg azt az áthelyezési dolgot.

— Igen ám, csakhogy Zebegény urral együtt áthelyeződnek becses neje is. És hátha ő ott megint elterjesztene a férje hősi hírnevét?

— Persze, persze, ez a veszedelem megvan. Mert csodálatos az az asszony. Az már annyira elhiszi, amit rólam ő és sok más összehazudott, hogy nekem munkáim sem szabad. Nekem már kutyakötelességem hősnek lenni.

A vasuti állomáshoz értünk. A vonat megérkezett. Beültem, indultunk. Kidugtam még a fejemet és kezeimet az ablakon, hogy mély részvétellel intsek végső búcsút a becsületes, szegény, hős Zebegénynek.

Ott állt az ősz szakállu, billardgolyó kopaszágu boldogtalan férfi a sínek között s az állomáson mozgó helybeliek kiváló tisztelettel néztek reá. Ő azonban kétségbeesetten meredt távozó vonatunk után. Nyilván azon viaskodott magában: mint lehetne a hősi dicsőségőti és a becses nejétől megszökni?

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetés 10 szögig 40 fillér, azon túl minden szó 4 fillér. A hirdetés bélyegdíjmentes. Levélbeli tudakozódásra szívesen válaszolunk, ha postabélyeg mellékeltek. Hirdetéseket a kiadóhivatal veszi fel.

Magyarországi masszírozó vagyok ajánlom magam a t. urak közönség becses figyelmébe és kegyes pártfogásába. — Ezen szakmába vágó dolgot képzettséggel elvégez urak és hölgyeknél egyaránt. — Cím: a kiadóhivatalban.

Sz. 5350—1900.

Pályázati hirdetmény.

A lemondás folytán megürült **oláh-péterlaki segédjegyzői állás**, mely évi 800 korona fizetés és 120 korona iroda-tartási átalánnyal van egybekötve, választás útján betöltendő lévén, felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az előirt okmányokkal felszerelt folyamodványukat bezárólag **1901. január hó 20-ig** adják be, mert az elkészen beadott folyamodvány figyelembe vehető nem lesz.

A körjegyzői oklevéllel bírók előnyben részesülnek. A megválasztandó Oláh-Péterlaka és Szentjakab községekből alakított anyakönyvi kerületben az anyakönyvek önálló vezetésével is meg fog bízattni.

A választás 1901. évi január hó 23-án délelőtt 10 órakor **Kutyfalván** a körjegyzői irodában fog megtartatni.

Főszolgabírói hivatal.

Maros-Ujvárt, 1900. évi december hó 30-án

Böjthe Kálmán,

főszolgabíró.

3333 2-3

Árverési hirdetmény.

A vármegyei közpórház tartalék-alapjának Sárpataki-utcai bérháza 1901. évi április hó 24-én kezdődőleg 3 évre folyó **1901. évi január hó 15-én d. e. 11 órakor** az alispáni irodában megtartandó versenytárgyaláson írott vagy szóbeli ajánlatok alapján fog bérbe adatni.

Kikiáltási ár 900 korona, melynek 10%-a bánatpénzként az árverező bizottság elnökénél Gáspár János vármegyei főjegyzőnél letendő. Az árverési feltételek hivatalos órákban a főjegyzői irodában megtekinthetők.

Nagy-Enyed, 1901. január 4.

Csató János,

kir. tanácsos alispán.

3335 1-2

Sz. 2347/1900

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A balászfalvi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Mendi Simonné balászfalvi lakos végrehajtónak Meimer Márton és neje Meimer Katalin végrehajtást szenvedők ellen 124 kor. 70 fill. s jár. iránti végrehajtásos ügyében a monorai 438. számú tjkvben foglalt A + 7. r. 4823 hr. sz. ingatlanra 164 kor., a 10. r. 724 hr. sz. 16 kor., a 11. r. 1577 b, 1578 a hr. sz. 96 kor., a 12. r. 2709, 2710 hr. sz. 136 kor., a 13. r. 4460/2 hr. sz. 38 kor., a 18. r. 2453/8 hr. sz. 10 kor., a 19. r. 4143/1 hr. sz. 38 korona, a 20. r. 4460/1 hr. sz. 36 kor., a 22. r. 4712 hr. sz. 164 korona, a 23. r. 5411/1 hr. sz. 72 korona, a 24. r. 584 hr. sz. 12 korona, a 25. r. 880/1 hr. sz. 16 korona, a 26. r. 960/2/1 hr. sz. 54 kor., a 28. r. 1440/2 hr. sz. 32 korona, a 29. r. 1843 hr. sz. 46 korona, a 30. r. 2453/3 hr. sz. 10 korona, a 31. r. 2783/2 hr. sz. 24 kor., a 32. r. 4143/2/1 hr. sz. 20 kor., a 33. r. 5294/2 hr. sz. 68 kor., a 34. r. 5738/2 hr. sz. 128 kor., a 35. r. 95 hr. sz., valamint a 706 sz. tjkvben A + 10 r. sz. alatt ífj Meimer Márton tulajdonánál bejegyzett 96 hr. számú bertelek együttesen 320 korona, továbbá időközben az ífj. Meimer Mihály tulajdonánál a 706. sz. tjkvbe átjegyzett A + 1. 3727 hr. sz. ingatlanra 2 kor., a 2. r. 4239 hr. sz. 54 kor., a 3. r. 5862 hr. sz. 208 kor., a 4. r. 483 hr. sz. 24 kor., az 5. r. 1380 hr. sz. 38 kor., a 6. r. 1530/3 hr. sz. 16 kor., a 7. r. 2428 hr. sz. 6 kor., a 8. r. 4703 hr. sz. 124 kor. és a 9. r. 964/1/1 hr. számú ingatlanaira 30 koronában megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1901. évi január hó 29-én délelőtt 10 órakor Monora községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozik kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kivonat hitelül: A kir. járásbírósg telekkönyvi kiadóhivatala. Balászfalván, 1900. november hó 23-án.

Haubensild Károly,

kir. telekkönyvi kiadó.

33 7 1-1

Sz. 1690—1900.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marosújvári kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság a kir. kincstár végrehajtata javára Dragomir Stefan végrehajtást szenvedő ellen 182 korona 60 fillér tőke, ennek esedékes 5% kamatai, a jelenlegi 11 kor. meghatározott, valamint az ezután felmerülő költségek s az ezennel esatlakoztatott Tirzui Todor javára bekebelezett (38 irt) 76 korona tőke s járuléka kielégítése végett a végrehajtási árverést az 1881. LX. t.-cz. 146. §-a alapján a gyulafehérvári kir. törvényszék (marosújvári kir. járásbírósg) területén levő oláh-tordosi 125. számú tjkvben felvett s Dragomir Stefan, Dragomir György és Dragomir Juon nevén álló A + 1. r. sz. 237 hr. sz., 238, 239, 240 hr. sz. faház és kertre 706 korona, a 6-tordosi 126. számú tjkvben felvett s Dragomir Stefan nevén álló A + 1. r. 302 hr. sz. faházra 320 korona, az 5. rend szám alatti 251/124511-ed rész közlegelőbből illetményre 1 korona, az o-tordosi 28. sz. tjkvben felvett s Tirzui Todor nevén álló 1. r. sz. 517 hr. sz. rétre 54 korona, a 2. r. sz. 687 hr. sz. szántóra 68 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeli.

Az árverés 1901. évi január hó 24-ik napján délelőtti 10 órakor O-tordos községében fog megtartatni, mikor is a fenti ingatlanok a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozik végrehajtató kivételével tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy a 3333 88 I. M. számú rendelet 8. §-ban felsorolt óvadékképes értékpapirokban az árverés megkezdése előtt a kiküldött kezéhez bánatpénzül letenni, vagy annak a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről az elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

Maros-Ujvárt, 1900. június hó 22-én.

3339 1-1

Sz. 3170—1900.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonata.

A marosújvári kir. járásbírósg mint tkvi hatóság a csekelaki gör. kath. egyház végrehajtató javára Lázár Gligor végrehajtást szenvedő ellen 260 korona tőke s ennek 1899. évi január hó 1-ső napjától járó 8% kamatai, 52 korona eddigi már megállapított, ugy a jelenlegi 14 kor. meghatározott, valamint az ezután felmerülő költségek s az ezennel esatlakoztatott nagyenyedi kisegítő takarékpénztár javára bekebelezett 400 korona tőke s Sipos János és Domján Jozif javára bekebelezett 192 kor. 40 fillér tőke s járuléka kielégítése végett a végrehajtási árverést az 1881. LX. t.-cz. 146. §-a alapján a gyulafehérvári kir. törvényszék (marosújvári kir. járásbírósg) területén levő csekelaki 148. sz. tjkvben felvett s végrehajtást szenvedő Lázár Gligor nevén álló A + 1. r. 275, 276, 277, 278 hr. sz. belső-ségre 660 kor., a 3. r. 978, 984 hr. sz. szántóra 32 koronában az ennek megállapított kikiáltási árban az alábbi árverési feltételek szerint birtokestenként elrendeli.

Az árverés 1901. évi március hó 6-ik napján délelőtti 10 órakor Csekelaka községében fog megtartatni.

Árverezni szándékozik végrehajtató kivételével tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy a 3333 88. I. M. számú rendelet 8. §-ban felsorolt óvadékképes értékpapirokban az árverés megkezdése előtt a kiküldött kezéhez bánatpénzül letenni, vagy annak a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről az elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbróság mint telekkönyvi hatóság.

Maros-Ujvárt, 1900. december 11-én.

3336 1-1

Sz. 2183—1900.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marosújvári kir. járásbírósg mint tkvi hatóság a nagyenyedi kisegítő takarékpénztár végrehajtató javára Pap György végrehajtást szenvedő ellen 300 kor tőke, ennek 1895. évi május 23. napjától járó 8% kamatai, 41 kor. 50 fillér eddigi már megállapított, ugy a jelenlegi 14 kor. meghatározott, valamint az ezután felmerülő költségek s ugyan a nagyenyedi kisegítő takarékpénztár javára bekebelezett 600 korona tőke s jár., s az ezennel esatlakoztatott Kis-Küküllő vármegyei takarékpénztár és hitelbank javára bekebelezett 80 korona tőke s járuléka kielégítése végett a végrehajtási árverést az 1881. LX. t.-cz. 146, 156 és 167 §-ai alapján a gyulafehérvári kir. törvényszék (marosújvári kir. jbróság) területén levő szent-benedeki 100. számú tjkvbe felvett s végrehajtást szenvedő Pap György, Pap Iszaila és Pap Tanászia nevén álló A + 13 r. sz. 366, 367 hr. sz. faház és kertre 544 kor., a 14. r. sz. 519, 520 hr. sz. szőlőre 96 kor., a 15. r. sz. 539, 540 hr. sz. szőlőre 120 kor., a 16. r. sz. 807, 808 hr. sz. 128 kor., a 17. r. sz. 1174, 1175 hr. sz. szántóra 136 kor., a 18. r. sz. 1415, 1416 hr. sz. rétre 100 kor., a 19. r. sz. 1613—1615 hr. sz. szántóra 2-2 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeli.

Az árverés 1901. évi január hó 31-ik napján délelőtti 10 órakor Szent-Benedek községében fog megtartatni, mikor is a fenti ingatlanok a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladati fognak.

Árverezni szándékozik végrehajtató kivételével tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy a 3333 88. I. M. számú rendelet 8. §-ban felsorolt óvadékképes értékpapirokban az árverés megkezdése előtt a kiküldött kezéhez bánatpénzül letenni vagy annak a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről az elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbróság mint telekkönyvi hatóság.

Maros-Ujvárt, 1900

3340 1-1

742. v. sz.

1900.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbírósgnak 1900. évi V. 735 2. sz. végzése következtében Dr. Draia Eneas szászvárosi ügyvéd által képviselt Macaei Alexandru b.-szászai lakos javára Dános Aurélián b.-cserbui lakos ellen 600 korona s jár. erejéig 1900 november hó 20-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 800 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 2 ló, 1 hintó, 1 bika, széna és lószerszám nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbírósg 1900. évi V. 735 2. számú végzése folytán 600 kor. tőkekövetelés, ennek 1897. évi sz. pt. 9-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 83 kor. 90 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Buesum-Cserbun alperes lakásán leendő eszközzésére 1901. évi január hó 31-ik napjának délutáni 2 óraja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az éritett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat máskor is le-és fel-foglaltattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Abrudbányán, 1900. évi december hó 29. napján.

3338 1-1

Scherer Gáspár,

kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetéseket elfogad

a „Közérdek” kiadóhivatala

olcsó áron számítva.

A m. kir. államvasutak téli menetrendje.

Érvényes 1900. október hó 1-étől.

Budapest—Predeal.

Gy. v. 604.	Sz. v. 506.	Gy. v. 504.	Sz. v. 508.	Gy. v. 502.		V. v. 527.	Gy. v. 501.	Sz. v. 505.	Sz. v. 511.	Gy. v. 511.
6 50	8 30	1 55	5 45	9 15	ind.	Budapest	7 10	7 50	6 20	9 40
8 28	10 59	3 32	6 25	10 55	Ujzsász	érek.	4 05	5 58	3 55	7 49
Gy. v. 512.										Gy. v. 613.
9 07	11 31	3 56	9 27	11 19	Szolnok	3 37	5 39	3 25	-	7 32
10 02	12 48	4 47	10 46	12 10	Kis-Ujzallas	2 04	4 39	2 15	-	6 17
10 22	1 13	5 05	11 11	12 29	Karczag	1 40	4 20	1 53	-	5 59
10 43	2 00	5 28	11 53	12 55	Püspök-Ladány	1 19	4 03	1 34	-	5 40
12 16	3 58	6 46	2 06	2 18	Nagy-Várad	11 04	2 38	11 36	-	4 10
2 16	6 31	8 37	4 52	4 16	Csucs	8 37	12 52	9 19	-	2 15
2 49	7 16	9 08	5 31	4 52	Bánffy-Hunyad	7 54	12 30	8 37	-	1 44
Sz. v. 512.		Sz. v. 516.					Sz. v. 507.			
4 20	8 50	10 47	8 30	6 11	Kolozsvár	6 13	11 01	7 00	12 07	12 32
5 56	10 18	12 36	10 41	7 27	Aranyos-Gyeres	3 46	9 23	5 18	10 30	-
6 33	10 56	1 49	11 31	7 52	Szekely-Kocsárd	3 04	8 49	4 43	9 43	-
7 11	11 34	2 32	12 20	8 16	Nagy-Enyed	2 29	8 23	3 59	9 07	-
7 32	12 24	2 55	1 43	8 37	Tövis	2 07	8 06	3 38	8 45	-
-	1 07	-	2 28	9 05	Küküllőszög	12 56	7 34	2 27	-	-
-	1 14	-	2 36	-	Balászfalva	12 49	-	2 16	-	-
-	2 15	-	3 48	9 47	Kis-Kapus	11 50	6 56	1 25	-	-
-	3 47	-	5 43	11 00	Segesvár	9 45	5 49	11 40	-	-
-	4 09	-	6 12	11 15	Hejjasfalva	9 12	5 29	11 17	-	-
-	5 35	-	7 54	12 26	Homoród-Kóhalom	7 44	4 23	10 03	-	-
-	6 13	-	8 32	12 58	Ágostonfalva	7 03	3 50	9 22	-	-
-	6 43	-	9 09	1 16	Apáca	6 38	3 35	8 57	-	-
-	7 16	-	9 40	1 35	Földvár	5 58	3 15	8 27	-	-
-	8 00	-	10 25	2 09	Brassó	5 08	2 45	7 45	-	-
-	-	-	-	3 31	érek.	Predeal	ind.	1 12	-	-

A vonatok indulási ideje középeurópai idő szerint van megállapítva.

Az esti 6 órától reggeli 5⁵⁹ perczig terjedő idő a perczek alahúzásával van megjelölve.